

20 iunie 2019 • **TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI** • Ss. Pavel și Chiriac din Tomis și îns. m.; Fer. Margareta Ball, văduvă, m.

LECTURA I

A oferit pâine și vin.

Citire din cartea Genezei 14,18-20

În zilele acelea, Melchisedec, regele din Salem, a adus pâine și vin; el era preot al Dumnezeului celui Preaînalt. El l-a binecuvântat și a spus: “Binecuvântat să fie Abram de Dumnezeul cel Preaînalt, Creatorul cerului și al pământului, și binecuvântat să fie Dumnezeu cel Preaînalt care te-a eliberat din mâinile asupritorilor tăi!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 109(110),1.2.3.4 (R.: 4bc)

R.: Preot în veci ești tu, după rânduiala lui Melchisedec.

Oracolul Domnului către Domnul meu:

“Șezi la dreapta mea până îți voi pune pe dușmanii tăi scăunel picioarelor tale!” **R.**

Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale:

“Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!” **R.**

În ziua puterii tale, tu domnești strălucind de sfințenie; din sânul aurorei, ca roua te-am născut. **R.**

Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău:

“Tu ești preot în veci, după rânduiala lui Melchisedec”. **R.**

LECTURA A II-A

Ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din potirul acesta, vestiți moartea Domnului.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 11,23-26

Fraților, eu am primit de la Domnul ceea ce v-am transmis: că Domnul Isus, în noaptea în care era vândut, a luat pâinea

și, mulțumind, a frânt-o și a zis: “Acesta este trupul meu cel care este pentru voi. Faceți aceasta în amintirea mea!” De asemenea, după cină, a luat potirul, spunând: “Acesta este potirul noului legământ în sângele meu. Faceți aceasta ori de câte ori beți în amintirea mea!” Căci ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din potirul acesta, vestiți moartea Domnului până când va veni.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 6,51ab

(Aleluia) “Eu sunt pâinea cea vie care s-a coborât din cer, spune Domnul. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi în veci”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Toți au mâncat și s-au săturat.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 9,11b-17

În acel timp, Isus a primit mulțimile și le-a vorbit despre împărăția lui Dumnezeu vindecându-i pe bolnavi. Începuse să se lase înserarea; atunci, apropiindu-se cei doisprezece, i-au spus: “Dă drumul mulțimii pentru ca, mergând prin satele

și ținuturile dimprejur, să-și găsească adăpost și de mâncare, pentru că aici suntem într-un loc pustiu!” El însă le-a spus: “Dați-le voi să mănânce!” Dar ei au răspuns: “Nu avem mai mult de cinci pâini și doi pești. Doar dacă ne-am duce noi să cumpărăm de mâncare pentru tot poporul acesta!” Erau cam cinci mii de bărbați. Atunci le-a zis discipolilor săi: “Puneți-i să se așeze în grupuri de câte cincizeci!” Ei au făcut astfel și i-au așezat pe toți. Atunci, luând cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer, le-a binecuvântat, le-a frânt și le-a dat discipolilor ca să le pună înaintea mulțimii. Toți au mâncat și s-au săturat și au adunat din ceea ce a prisosit pentru ei, din bucățile de pâine douăsprezece coșuri.

Cuvântul Domnului

În Joia Sfântă, la Cina cea de taină, Isus ne-a lăsat Euharistia ca semn al iubirii și al prezenței sale în mijlocul nostru. Aici Isus atinge iubirea maximă: „După ce i-a iubit pe ai săi care erau în lume, până la sfârșit i-a iubit”. Din iubire s-a făcut sclav, și-a vărsat sângele și-a dat viața, a luat asupra sa suferințele noastre și greșelile noastre. Din iubire extremă vrea să fie hrana noastră, să vină în noi, să devină una cu noi. Numai iubirea poate să realizeze aceasta.

Cuvintele centrale de la Cina cea de taină sunt: Acesta este trupul meu, pe care eu vi-l dau. Euharistia este centrată asupra dăruirii trupului și sângelui. Lumea noastră de azi înțelege greu acest lucru, fiindcă noi avem tendința să considerăm trupul nostru ca pe un obiect pe care îl posedăm, nu-l dăm, este o proprietate inviolabilă; cu atât mai mult cu cât din secolul al XVII-lea s-a ajuns să se absolutizeze dreptul de proprietate. A fi om înseamnă a poseda.

Domnul Isus ne dăruiește trupul și sângele său, renunță la dreptul de proprietate în folosul nostru și nu dorește altceva decât ca noi, astăzi, să ne preocupăm de un singur lucru: să primim iubirea sa pentru bucuria noastră, pentru slava lui Dumnezeu, pentru binele tuturor persoanelor care ne sunt aproape. Prin Euharistie, Isus vrea ca astăzi să ne mai transmită și o altă învățătură: trupul nu-i numai un bun personal pe care cineva îl are. El este eu; el este ființa mea, este primit de la părinții mei și ei îl au moștenire de la strămoșii lor, și, în ultimul rând, de la Dumnezeu.

Așa de bine că atunci când Isus a spus: Acesta este trupul meu și eu vi-l dau, el nu se lipsește de un bun personal, nu renunță la o proprietate moștenită, ci transmite darul care este el însuși. Ființa sa omenească este un dar al Tatălui și al Duhului Sfânt făcut prin intermediul Fecioarei din Nazaret, Maria. Acest dar îl oferă. Astfel, aici se adeverește din plin dictonul: Dar din dar se face rai.

La Cina cea de taină, înființarea Euharistiei a fost totuși pentru Isus un moment culminant de criză pentru iubirea lui față de întreaga omenire, începând cu discipolii săi, fiindcă se dăruiește tocmai în momentul în care Iuda îl vinde; piatra, Petru, era pe punctul de a-l renega; majoritatea ucenicilor era pe punctul de a fugi și de a-l lăsa singur; chiar mulți dintre cei care cu câteva zile mai înainte l-au aclamat ca rege, sunt pe punctul de a striga: Răstignește-l! Cu toate acestea, Isus nu se dezice: se dăruiește cu iubire. Eu mă dăruiesc vouă. Voi mergeți și mă dați pe mâna romanilor ca să mă omoare; voi fugiți și mă lăsați pradă morții, dar iubirea este mai tare ca moartea și de aceea darul meu rămâne pentru totdeauna pentru viața voastră, pentru ca voi să vă înarmați cu iubirea darului meu pentru a nu vedea moartea în veci. Oferindu-ne trupul său în Euharistie, Isus ne comunică viața sa de Înviat.

Anton Dancă, Vademeccum. Anul C,
editura Presa Bună, Iași, 2005

Sfântul săptămânii

**Iosif Cafasso
(1811-1860)**

Simțind chemarea la preoție de timpuriu, este hirotonit preot în 1833. Începând cu anul 1836 este numit paroh și devine un confesor renumit, foarte atașat de devoțiunea către Sfântul Sacrament. Se ocupă de prizonieri pe care îi vizitează și de condamnații la moarte pe care îi asistă până în ultima clipă.

A fost beatificat în 1925 de către Papa Pius al XI-lea și canonizat în 1947 de către Papa Pius al XII-lea. A fost „un model de viață sacerdotală, părinte al săracilor, mângâietorul bolnavilor, sprijinul prizonierilor, salvatorul condamnațiilor la moarte”.

Calendarul săptămânii 16-23 iunie 2019

16	D	PREASFÂNTA TREIME; Ss. Benone, ep.; Iudita, văduvă, m.
17	L	Ss. Nicandru și Marcian, m.
18	M	Ss. Marcu și Marcelian, m.
19	M	Ss. Romuald, abate*; Iuliana Falconieri, fc.
		TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI ; Ss. Pavel și Chiriac din Tomis și îns. m.; Fer. Margareta Ball, văduvă, m.
20	J	
21	V	Sf. Alois de Gonzaga, clg. **
Ss. Paulin de Nola, ep. *; Ioan Fischer, ep. m. *; Thomas Morus, m. *
22	S	
23	D	DUMINICA A 12-A D.P.A.; Ss. Niceta de Remesiana, ep.; Iosif Cafasso, pr.

Gândul săptămânii

“Toate îi pot vorbi celui care știe să asculte.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Berti